

ez annyit tesz, hogy *nem esett jól*. — És végül, hogy a példák száma ne legyen 13, a *tizennegyedik példa*: „...*remélhetni lehet*, hogy Szent Tamás... doktrínái egyengetni fogják az utat.“ Helyesen vagy csupán ennyi: *remélhetni*, vagy pedig: *remélni lehet*.

Az igekötők dolga. Ezekről az igéhez tapadó határozószókról már több ízben volt szó ebben a folyóiratban; hol hibás használatukat kifogásoltuk, hol fölösleges voltukra mutattunk rá, hol pedig elhagyásukat hibáztattuk. Ez az utolsó tünet nem nagyon régi, és a nyelvi vétségek gyors terjedését semmi sem bizonyítja jobban, mint éppen ennek föltűnő elszaporodása.

Kezdetben csak az *úgy tűnik [föl] előttem* szerkezetből maradt ki a *föl* igekötő, minden bizonnyal az *úgy ítészik nekem* szólás hatására (amit az is igazol, hogy ilyen kevert alak is keletkezett: *úgy tűnik nekem*). Ez az egyetlen hiba elég volt ahhoz, hogy egész sor hasonló keletkezzék. Belőlük elég sokat bémutattam volt az EM. XLV. 1940. évfolyamának 256—258. lapján. Ijesztő és bosszantó gyakoriságuk arra ösztökél, hogy a hibára való rámutatással tovább terjedésének meggátlására még egyszer kísérletet tegyek. Most is, mint legutóbb, csak válogatott példákat sorolok föl, legtöbbet abból a fajtából, amely legtöbbször fordul elő. Mindenik följegyzésennek előadása igen sok helyet foglalna el, de meg fölöslegesnek is tartom, mert vagy meggyőző valakit egynéhány példa is, vagy székérdereknyi sem. Legfeljebb a megdöbbenés volna erősebb a hibarenetget látván.

„A cél megközelítéséig azonban még nem jutottak *lell*.“ — „... olyan házasélet, mint a Helmeréké, ma alig képzelhető *lell*.“ — „... az utolsó négy ábra *lel*-Imosódottsága miatt nem ér semmit.“ — A Kathona-udvar temetője a Szőlődomb felső végében terült *lell*.“ — „A költő képtelen a megfogott valóságot kezében tartani, ... olykor valami szubtilis és zavart homályba tűnik *lell*.“ — „... az emberek többsége igen nagy vagyoni egyenlőtlenségeket is szívesen *lel*-Ivisel.“

Szinte asszociálom ezeket a verseket az olasz hegyekkel, pedig egy magyar, sőt „népi“ költő életét idézik *[föl]*.“ — „... a zavar és homály pedig a modern fantaszikum színeit ilti *[föl]*.“

„Nemcsak a cselekmény, de a jellemzés is kívánnivalókat hagyott *[hátra]*.“

„... a szemeken túl, a magas homlok bolthajtása alatt rendkívül gazdag tudás tárházai nyíltak, mely*[-ek]* *[ki]*-fogyhatatlan anyagot nyújtott[ak] az összevetésekre“. — „... nagyobb méltóság jár *[ki]* a szellem arisztokrátáinak, mint a világ hatalmasainak“. — „De mihelyt közelebbi megjelölést akar a szerző, máris egész sor újabb hiba kerül *[ki]*.“ — A két pót gondolatot az álommunka olyképp választja *[ki]* vagy *meg]*.“

„A metafora hangulatból keletkezett; ... hogy önmagában jó-e és hatá-sos-e, az nem a logikán fordul *[meg]*.“ — „A légzés, evés és alvás mögött... szerteágazó fizikai-kémiai folyamatok sorozata húzódik *[meg]*.“ — A gépkocsivezető kézrekerítésére széleskörű nyomozás indult *[meg]*.“ — „Az áttekintést ezenkívül az a körülmény is *[meg]*-nehezíti...“ — „T. víg elbeszéléseiben jóízű, természetes humor nyilvánul *[meg]*.“ — „... nemsokára felcsendült gyermekesen tiszta hangja, mely áttetsző volt, mint a fény, s finom, alig érezhető remegéssel telt *[meg]*, mint a napsugár“ (Esetleg: *volt tele*, mint a napsugár).

„... az olvasó nemcsak az íróval, hanem a megfigyelttel is azonosul (még akkor is, ha ez a megfigyelt ellenszenves és *[vissza]*-hatásító).“

